

EGLUTÈ

KOVAS

1993

MARCH

EGLOTĖ

KOVAS

1993

MARCH

TURINYS

- 1 LAISVĖS LIETUVAI, D. Lipčiūtė
- 2 ŠOKANTIS ASILIUKAS, vertė B. Oksaitė
- 6 DIEVO DRAUGAI, N.N.
- 8 IŠTIESTA RANKA, Paulius Jurkus
- 13 KAZIUKO MUGĖ
- 14 BORUŽĖS TAŠKELIAI, St. Sliužinskas
- 18 RAŠOM IR PIEŠIAM
- 26 JUOKŲ MAIŠELIS
- 29 GALVOSUKIAI
- 32 SKAITINIAI JAUNIMUI

PIEŠINIAI

Viršelis — Dail. Rūtos Pacevičienės

Skyrių vinjetės: Zitės Sodeikienės ir F. Vaitiekūnienės Kitas iliustracijas piešė:

R. Pacevičienė — 8, 14, 15, 16, 17	R. Stasiulytė — 4
A. Sutkuvienė — 1	A. Ringutė — 5
P. Stasiulytė — 3, 19	D. Šlenienė — 30
J. Paukštienė — 9	P. Augius — 24
E. Muliolienė — 11	

EGLOTĖ: mėnesinis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Išeina 10 numerių per metus; prenumerata — \$15.00, į Lietuvą — \$ 20.00. Atsiustą medžiagą redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. *Eglutėje* spausdintų rašinių ar piešinių be redakcijos žinios prašom kitur nenaudoti.

REDAKCIJA: 13154 Sparrow Ct., Lockport, IL 60441.

Vyr. redaktorė — Nijolė Nausėdienė.

ADMINISTRACIJA: Immaculate Conception Convent, Rte 21,

Putnam, CT 06260. Administruoja Danguolė Sadūnaitė.(Managing Editor)

LEIDŽIA: JAV LB Švietimo taryba.

RENKA IR LAUŽO : KOVAS Publishing, Cicero, IL.

LIETUVIŠKAS RAIDYNAS: Jonas Boguta.

THE LITTLE FIR: a magazine for children in the Lithuanian language. Published monthly except July and August. Yearly subscription \$15.00, single copy \$1.50, to Lithuania, \$20.00. Published by the Sisters of the Immaculate Conception, Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260.

Printed by DRAUGAS, Chicago, IL 60629.

EGLOTĖ (THE LITTLE FIR) — USPS 169-200

LAISVĖS LIETUVAI

Danutė Lipčiūtė

*M*es, vaikai, užgimę žemėje už jūros,
Toli nuo Tėvynės, senelių šalies,
Kalbos nepamirštam, dainuojam ir kuriam,
Lietuvai mes linkim laisvės iš širdies.

*Ž*inome: siaubinga Sausio Tryliktoji
Mirtimi apgynė laisvę Lietuvos.
Broliai ir sesutės gyvybes aukojo:
Išdavikai, priešai nebegriš niekados!

*P*rašome, Dievuli, globos ir pagalbos
Kryžiais pasipuošęs Tave kraštas šaukia.
Šalyje daug skurdo, nenutilę raudos!
Ištiesk savo ranką — to mes meldžiam, laukiam!

ŠOKANTIS ASILIUKAS

Anglų liaudies pasaka, vertė B. Oksaitė

Gyveno kartą asiliukas, kuris už viską labiau pasaulyje mėgo šokti. Kai tik cirko orkestras užgrodavo jo mėgiamą melodiją, išbėgdavo į areną ir pradėdavo suktis, žiūrovai, šaukdami "valio!", karštai plodavo.

Bet nutiko taip, kad cirko savininkas nusigyveno ir viską pardavė, aišku, ir asiliuką. Atiteko vargšelis daržovių pardavėjui. Naujasis šeimininkas pakinkė jį į vežimą, prikrautą daržovių, ir patraukė į turgų.

Kaip tik tuo metu miesto gatve traukė pulkelis muzikantų. Jie grojo maršą. Išgirdęs asiliukas užmiršo sunkų vežimą, daržoves ir pradėjo smagiai šokti.

— Stok! —

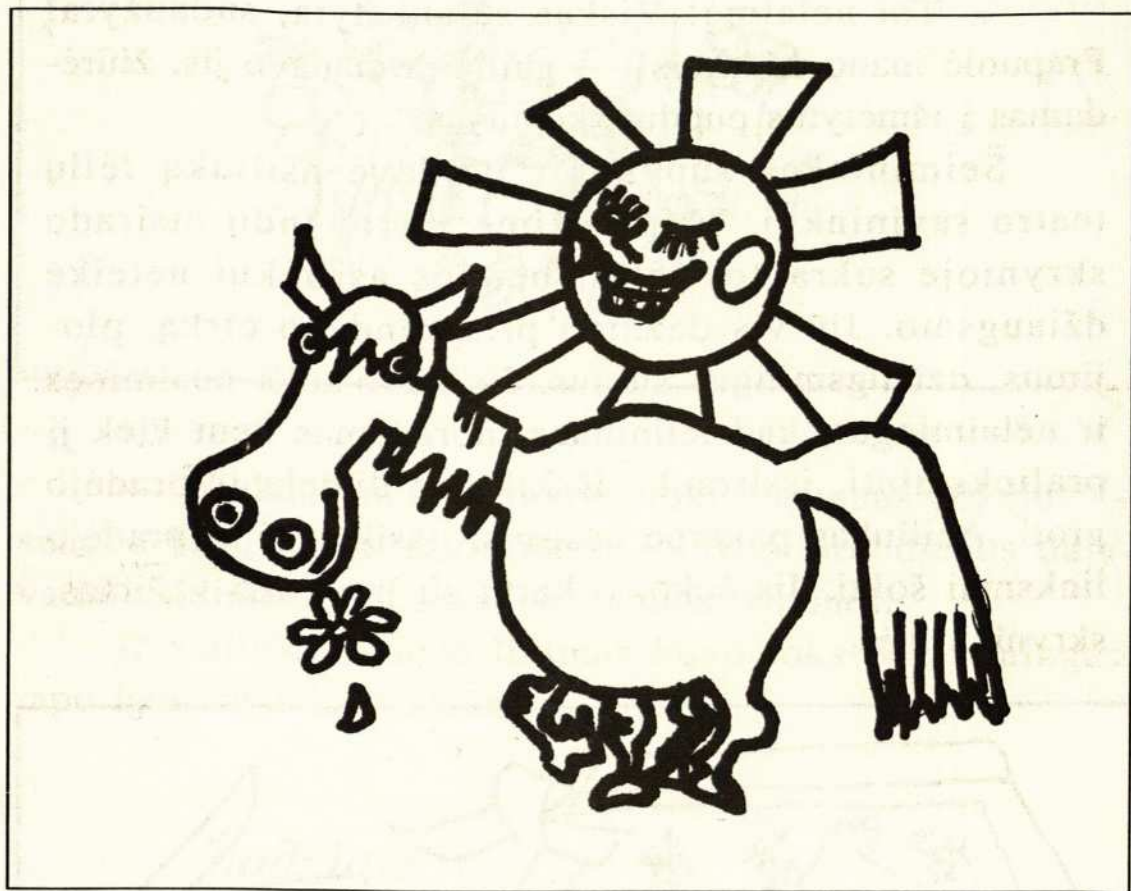
sušuko daržovių pardavėjas.

— Kas atsitiko?

Ar tik ne vabalas įkando?

Juk tu man visas prekes išmėtysi!

Tačiau asiliukas tarytum užkerėtas vis šoko. “Tai pasiutėlis, iš jo visko gali sulaukti, — pagalvojo šeimininkas. — Reikia tuo nenaudėliu atsikratyti.”

Kaip tarė, taip ir padarė. Pardavė asiliuką kitam prekiautojui. Dabar jis vežiojo virdulius, puodus, kibirus bei keptuves. Darbas buvo sunkus, tačiau teikė ir džiaugsmo. Kai vežimas važiuodavo per grindinį, indai maloniai skambėdavo.

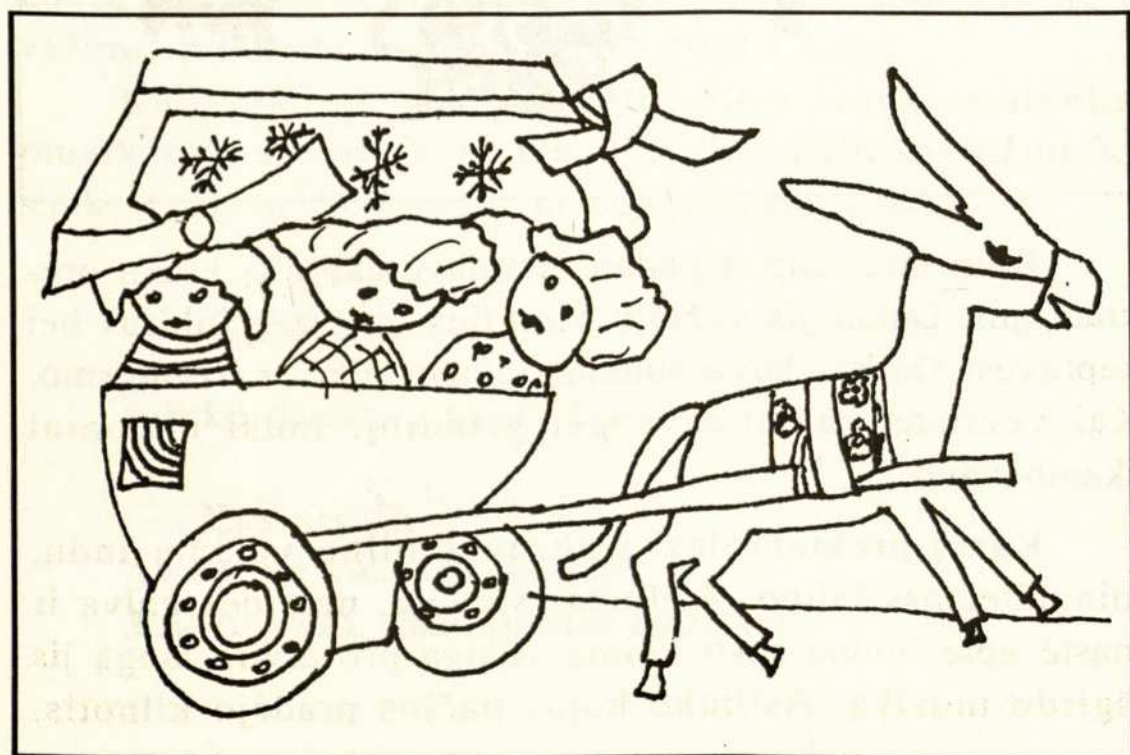
Kartą prekiautojas, prikrovęs pilną vežimą indų, minutėlei pasišalino. Asiliukas stovėjo, nuleidęs galvą ir mąstė apie liūdną savo likimą. Staiga pro atvirą langą jis išgirdo muziką. Asiliuko kojos pačios pradėjo kilnotis.

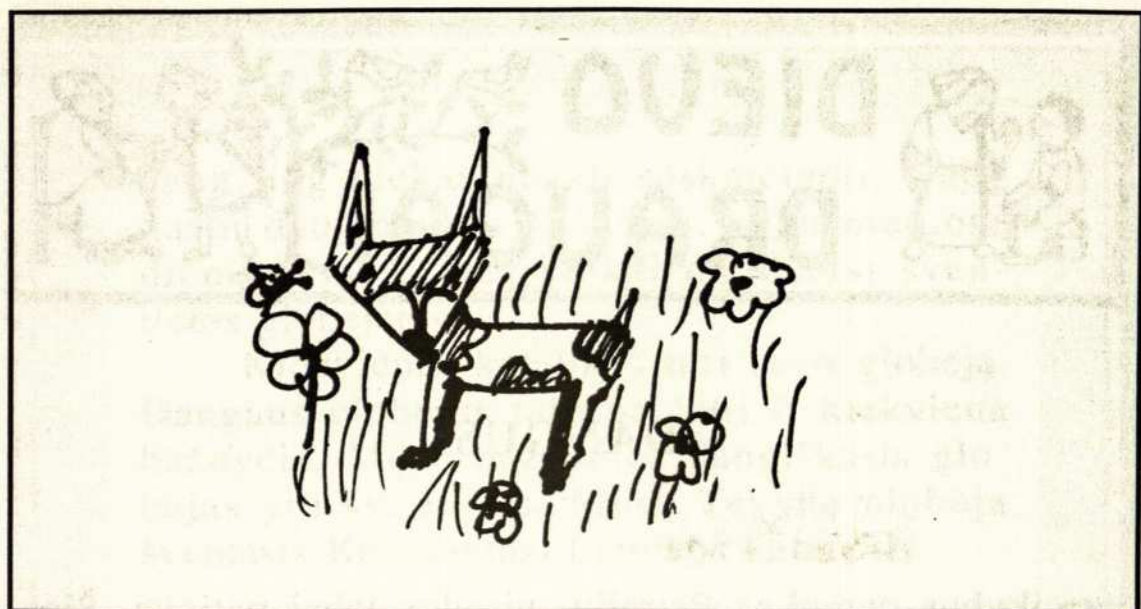
Na, o vežimas pakrypo ir ant grindinio skambėdami pabiro indai.

Išgirdęs triukšmą, atbėgo išsigandęs prekiautojas.

— Tai nelaimė! Viskas sulankstyta, sudaužyta! Prapuolė mano uždarbis! — gailiai aimanavo jis, žiūrėdamas į išmėtytus puodus, keptuves...

Šeimininkas supyko ir pardavė asiliuką lėlių teatro savininkui. Taip vežime vietoj indų atsirado skrynioje sukrautos lėlės, bet jos asiliukui neteikė džiaugsmo. Jis vis dažniau prisimindavo cirką, plojimus, džiaugsmingus šūkius. Jis buvo toks nusiminęs ir nelaimingas, kad lėlininkas, norėdamas bent kiek jį pralinksminti, išsitraukė iš kišenės dūdelę ir pradėjo groti. Asiliukas pakarpė ausimis, pasiklausė ir pradėjo linksmiai šokti. Jis šoko, o kartu su juo šoko vežimas, skrynja, lėlės.

— Niekada neteko matyti tokio šaunaus šokėjo! —
sušuko lėlių teatro savininkas. — Nuo šios dienos daly-
vausi vaidinimuose: šoksi, linksminsi žmones.

Ir asiliukas, kurio likimas buvo toks permainingas,
tapo laimingas kaip niekada.

Žodžiai:

arena – cirko aikštelė

pasiutėlis – labai smarkus

grindinys – akmenimis išklota gatvė

neteikė – nesudarė

skrynja – iš lentų sukalta dėžė su dangčiu

pakarpė – asilas judina ausis

permainingas – pasikeitęs

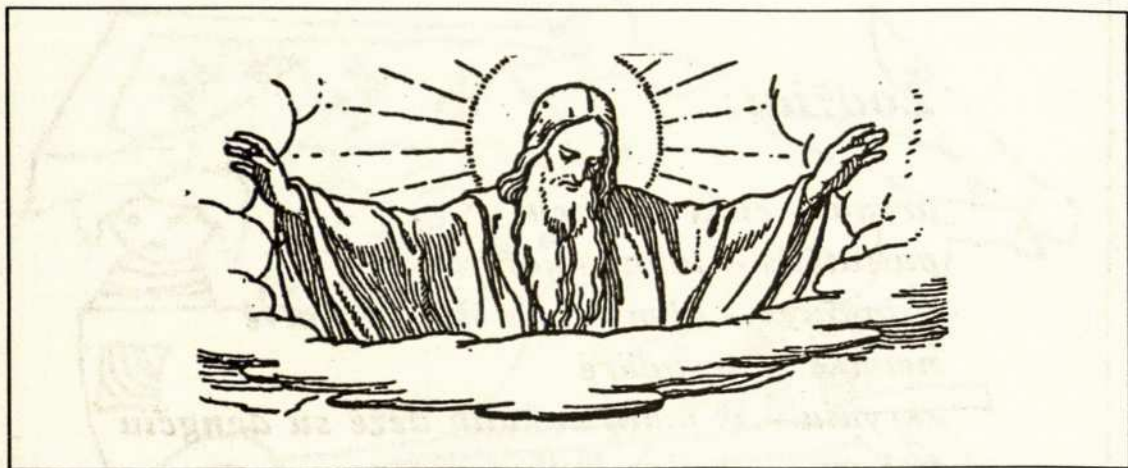

DANGUS

Tikybos pamokos Petreliui visados labai patinka. Šiandien mokykloje mokytojas pasakojo apie dangų. Jis sakė:

— *Dangus yra gražiausias sodas. Ten auga gražiausios gėlės ir puikiausi vaisiai.*

Gražiausias danguje yra gerasis Dievas. Jis sėdi soste. Jis daug kartų šviesesnis net už saulę.

Danguje, be to, gyvena šventieji. Tai yra visi tie žmonės, kurie gražiai ir pamaldžiai gyveno žemėje ir dabar džiaugiasi danguje su Dievu. Šventųjų danguje tiek

daug, jog niekas negali suskaičiuoti. Daug kartų daugiau yra šventųjų, negu metuose dienų. Visi žemės vaikai meldžiasi šventiems globėjams.

Kiekvienas katalikas turi savo globėją. Danguis globėjus taip pat turi ir kiekviena bažnyčia. Mūsų bažnyčios dangiškasis globėjas yra šv. Jurgis. Mūsų Tėvynę globoja šventasis Kazimieras, Lietuvos karalaitis.

šventas Kazimieras

IŠTIESTA
RANKA
Vilniaus legenda
Paulius Jurkus

Tai atsitiko senais metais, kai meistrai ir skulptoriai baigė statyti ir gražinti Vilniaus katedrą. Sustatę šventųjų ir karalių statulas, jie ilgai galvojo žiūrėdami į kate-

dros didžiasias duris, į trikampį stogą, kuriame buvo pavaizduotas aukuras ir vaidilutė. Dar kažko trūko šiam gražiam katedros priekiui. Juk čia kadaise kūrenosi šventoji ugnis, kurstoma vaidilučių, jos dūmai kilo į viršų. O dabar ši puošni katedra, kuri savo skliautuose glaudžia šventąjį karalaitį, daugelio valstybės vyrų ir karalių palaikus, — visu savo svoriu remiasi į žemę, o nekyla aukštyn.

Meisteriai skubėdami braižė planus, o skulptoriai kalė iš marmuro tris statulas. Pačiame vidury jie pastatys šv. Eleną, laikančią kryžių. Jie iškalė gražią šventosios statulą, o kryžių apdengė auksu: juk jis turtingas šis miestas ir prisirišęs prie kryžiaus. Toliau jie kalė šv. Stanislavo statulą. Jo vardu dar senuose metuose pašventinta ši katedra. Sudėjo jo rankas mal-dai ir akių žvilgsnį pakėlė į dangų.

O kas bus tretysis šventasis, atsistojęs šalia išaukštinto kryžiaus? Nė vienas nesuabėjojo, kad tai bus šio miesto šventasis — šventas Kazimieras. Tik kaip jį atvaizduoti?

Skulptoriai norėjo pavaizduoti šventąjį karalaitį su ištiestomis rankomis viršum miesto. Tiktai Vilniaus vyskupas juos supeikė. Jis liepė sudėti jo rankas ant krūtinės, o jo akis nukreipti į dangų, kad miestas, pažvelgęs į jį, kiltų iš nuodėmių pas dangiškąjį Tėvą.

Skulptoriai užbaigė savo darbą. Statula buvo nežemiško grožio. Su didelėmis iškilėmis užkėlė visas statulas ant stogo ir pašventino.

Kai išsiskirstė žmonės, ir maldai suskambėjo vakaro varpai, tolumoje susitiko šventųjų žvilgsniai.

— *Mielas bičiuli,* — tarė šv. Stanislavas, — *mane džiaugsmas ima, kad čia liudijame Viešpatį. Aš nepažinau šito miesto, bet tu čia gyvenai. Abu čia dabar stovėsime tylūs, giliai širdyje uždarę savo troškimus...*

— *O ne!* — atsakė šv. Kazimieras, — *aš negaliu būti abejingas savo žmonėms. Man liūdna. Aš girdžiu šio miesto alsavimą. Girdžiu, kai ten prie mano karsto verkia našlaitė, ir nėra kam ją paglostyti. Ir mano rankos čia sudėtos ant krūtinės...*

Tuo metu iš katedros išėjo maža mergaitė. Ant šventojo karsto ji buvo padėjusi gėlių ir dar kelis žiedelius ji nešėsi rankoje. Aikštėje ji sustojo ir žvalgėsi. Ji buvo girdėjusi, kad čia kažkur pastatė stebuklingą šventojo statulą. Tačiau jos niekur nesimatė. Netikėtai ji pakėlė akis į dangų, kur saulėje spindėjo paaukštuotas kryžius. Dešinėje pusėje ji pamatė šv. Kazimierą.

— *O kaip aukštai Tave užkėlė! Kaip aš padėsiu prie tavo kojų gėles?* — kalbėjo mergaitė.

Ant šventojo peties nutūpė žylytė. Pasikrapštė snapeliu savo sparnus ir ramiai tupėjo.

— *O kad aš būčiau paukštelis ir visados galėčiau čiulbėti prie Tavo kojų!* — tarė mergaitė. Mergaitė gailiai pravirko.

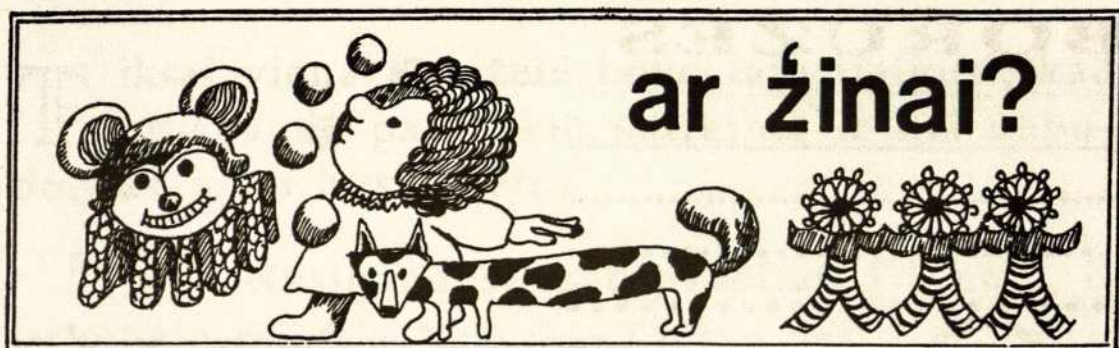
Mergaitė pakėlė savo ašarotas akis į šventąjį. Tuo metu atsiplėšė šv. Kazimiero ranka nuo krūtinės ir išsitiesė ties mergaitės galva. Žylė džiaugsmingai sučiulbėjo ir nuskrido, o šventojo ranka taip ir pasiliko ištiesta.

Mergaitė nusišypsojo, nusilenkė ir patenkinta nubėgo gatve.

Tuoj pamatė visas miestas, kad jų šventasis ištiesė ranką į juos. Jie bėgo prie katedros ir meldėsi. Meldėsi ir skulptoriai, pažinę jo didybę, o senelis vyskupas rašė į knygas apie didelius jo stebūklus.

Ir nuo tada ten, ant Vilniaus katedros stogo, stovi šv. Kazimieras, pakėlęs savo žvilgsnį į dangiškąjį Tėvą, o vieną ranką pridėjęs prie krūtinės, o kitą ištiesęs į senąjį mūsų miestą — Vilnių.

ar žinai?

KAZIUKO MUGĖ

Kovo 4 diena yra šv. Kazimiero, Lietuvos globėjo diena. Kovo 3-5 dienomis vyksta Kaziuko mugė – prekymetis Vilniuje. Čikagoje skautai taip pat ruošia Kaziuko mugę. Ji ruošiamą ir kituose miestuose. 19 a. Kaziuko mugė buvo rengiama Katedros aikštėje, vėliau – Lukiškių. Dabar ji rengiama Kalvarijų turgavietėje.

Mugės tiesiogis tikslas – pardavimas, parodų – parodymas, supažindinimas su naujausiais gaminiais. Mugių dienos sutapdavo su religinėmis šventėmis. Mugių žydėjimo laikotarpis buvo viduramžiais.

Kada Lietuvoje senaisiais istoriniais laikais atsirado mugės, nežinome. Lietuvoje prie pilių ir įvairiuose miestuose iš anksto paskirtomis dienomis būdavo ruošiamos mugės – turgai. Nuo XVII a. žinomos Kaziuko mugės – turgai.

Liet. enciklopedija

BORUŽĖS

TAŠKELIAI

St. Sliužinskas

ilustravo dail. Rūta Pacevičienė

Po šaltos pikčiurnos žiemos gaivindamas ir keldamas iš stingulio visą gamtą artėjo gražuolis pavasaris. Augalai, paukščiai ir visa, kas tiktai gyva, sujudo dabintis ir ruoštis jo sutiktuvėms. Medžiai ir krūmai apsipylė žaluma,

žolynai pasipuošė žiedais, tokiais puikiais, kokius tik galėjo sukrauti. Kiškučiai, laputės ir kiti žvėreliai pavasarį sutiko apsilvilkę naujais kailinukais. O vabzdžiai, nubudę iš žiemos miego ir pajute vis šilčiau kaitinančią saulutę, sukruto, subruzdo skrajoti, zvimbauti pavasario šventei ruoštis.

Tiktai viena boružėlė buvo taip įmigusi, kad prasnaudė pavasario sutikimą ir kai nubudo, tasai jau buvo atėjęs.

Nusigandusi, kad pavėluos į šventę, ji skubėjo puoštis, rengtis. Tačiau neturėjo iš anksto pasisiuvusi sau puošnaus drabuželio.

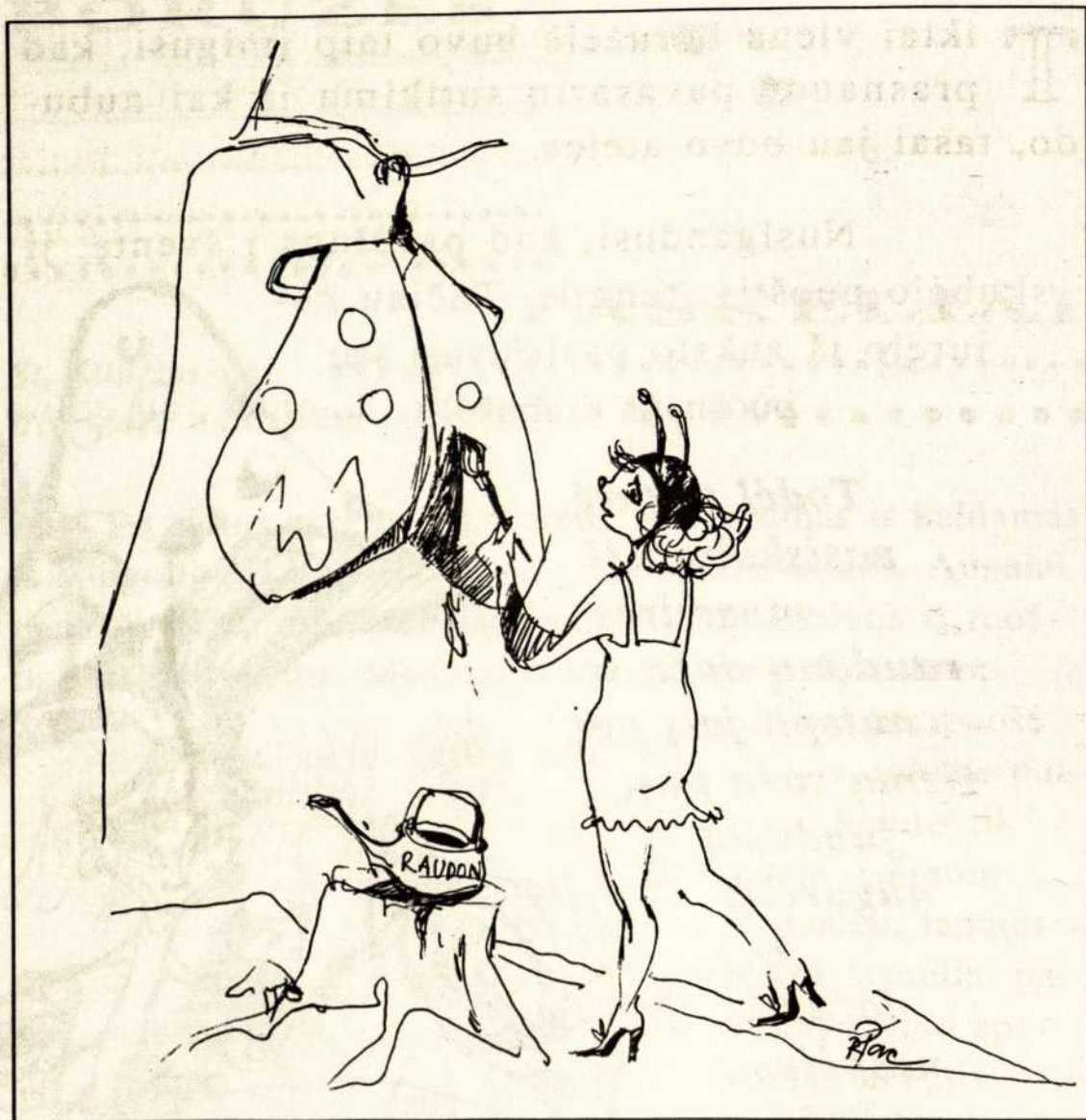
*Todėl nutarė
pasiskolinti iš
musmirės
raudonų dažų ir
nutepti jais per
žiemą savo pa-
juodusią
nugarėlę.*

*Ir,
dažams
nespėjus
išdžiūti,*

*paskubomis išskrido iš savo
lindynės pasveikinti atėjusio pavasario.*

Bet pasitaikė lietinga diena, boružei ant nugarėlės nukrito vienas lietaus lašas, kitas... Ir kur tik lietaus lašeliai krito, ten nuplovė dar nespėjusius išdžiūti dažus.

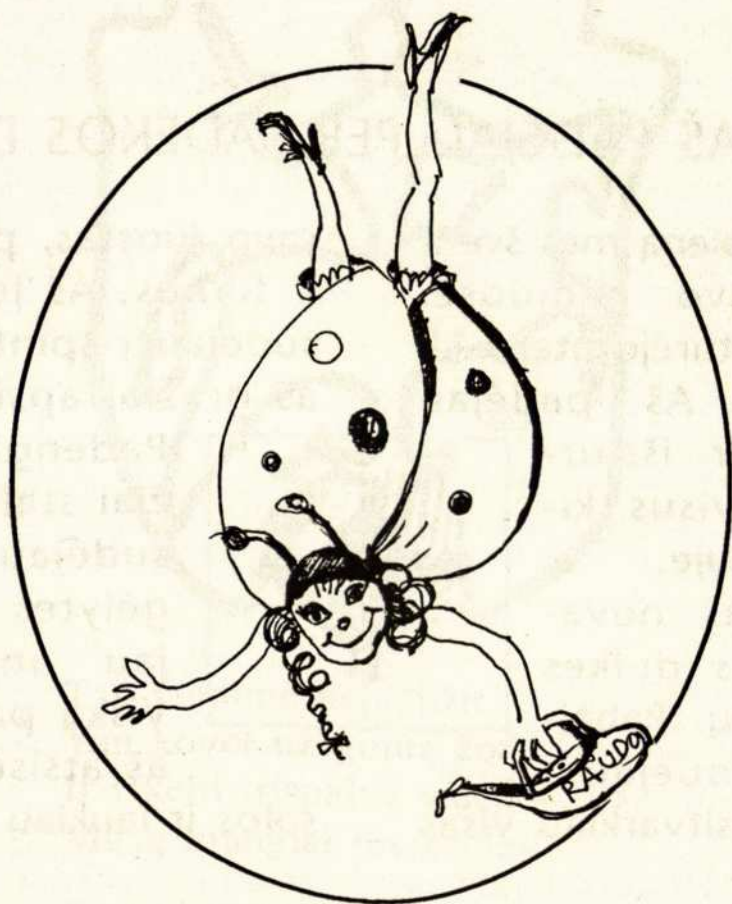
Taip ir liko boružės raudona nugarėlė, su septyniais lietaus išplautais taškeliais.

Dabar, jeigu kas nors, paėmęs boružę ant delno paklausia:

— *Sakyk, miela boružėle, ar bus giedra, ar lis?*
— boružė, prisiminusi tuos nenaudėlius lietaus lašus, pasidairo, ir jeigu nujaučia artėjantį lietų, tučtuoju

skleidžia savo gležnus sparnelius ir nuskrenda slėptis. Jai baugu, kad lietus nenuplautų nuo jos nugarėlės dar likusių raudonų dažų, paskutinės boružės puošmenos. O jeigu padangė skaidri ir lietaus nelaukiama, ji neskuba skristi – maloni rankos šiluma vilioja boružę dar pabūti.

Šitai vaikai gerai žino ir, paėmę ant delno boružėlę, vis klausinėja ją:

Sakyk, mažyte boružėle, ar giedra bus, ar pils lietus?

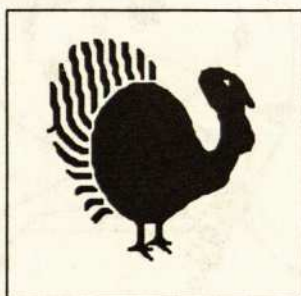
**Piešia ir rašo Lemonto
Maironio mokyklos mokiniai**

KAIP AŠ PADĖJAU PER PADĖKOS DIENĄ

Padėkos dieną mes šventėme savo namuose. Pas mus turėjo ateiti 18 žmonių. Aš padėjau mamai ir išsiurbliavau visus kilimus viršuje.

Tada aš nuvaliau visas dulkes nuo baldų. Pabai-gusi aš nuėjau į rūšį ir susitvarkiau visas

savo juostas, plokšteles ir filmus. Aš juos visus sudėjau į spintą. Po to aš gražiai apsirengiau.

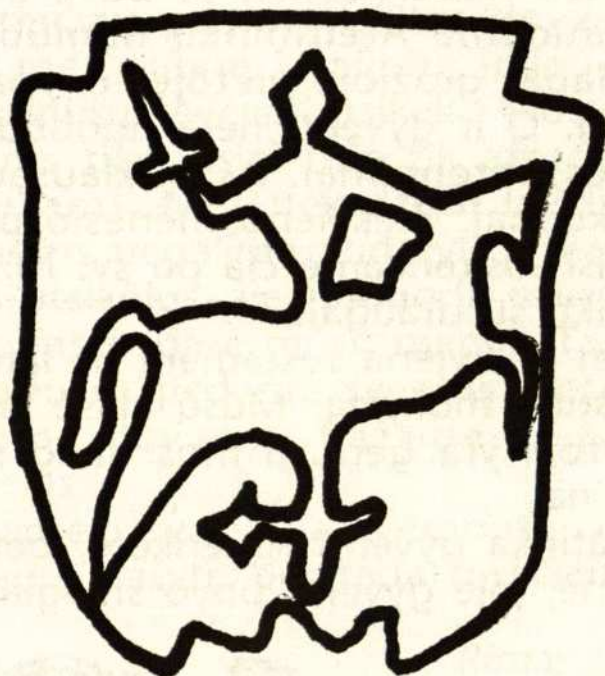

Padengiau gražiai stalą. Į vazą sudėjau gražiai gėlytes ir padėjau ant stalo. Viską pabaigusi, aš atsisėdau ant sofos ir laukiau svečių.

Dalia Šataitė, 6 sk. mokinė

LIETUVA

Prie Ventos ir prie Šešupės
Laisvės audros šaukia mus
Nepabūgsim, nenurimsim
Kol laisva Tėvynė bus.

Tau jaunime nepalūžti,
Tau kovot už gimtą žodį.
Ir iškelti trispalvę vėlei –
Mūsų brangiai tėviškėlei!

*Eilėraštis rašytas dar Lietuvoje
Paulė Stasiulytė,
Maironio m-la 8 sk.*

Mano Įspūdžiai Amerikoje

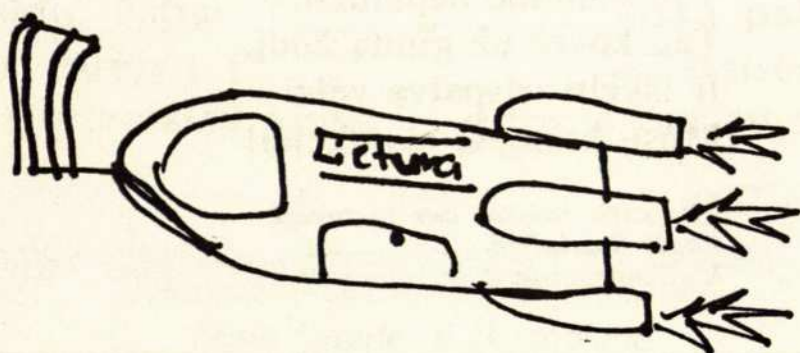

Mūsų kelionė į Ameriką buvo labai ilga. Skridome apie 14 valandų. Lėktuvas turėjo 3 nusileidimus: Irlandijoje, Kanadoje ir Niujorke. Nuo tokios ilgos kelionės buvome labai pavargę. Į Ameriką atvykau su tėveliais ir sesute, aplankyti senelio. Gaila, bet senelio jau neberadome, jis buvo staigiai miręs. Mes prisiglaudėme Ateitininkų namuose. Čia mes gyvename labai gražioje vietoje, o ypač čia gražu vasaros metu. O ir gyventi nėra nuobodu, nes ištiesai vyksta įvairūs rengimai. Aš priklausau Daumanto ateitininkų kuopai. Kiekvieno mėnesio pirmą sekmadienį mes visi susirenkame čia po šv. Mišių. Yra labai smagu susitikti su draugais.

Taip pat kiekvieną šeštadienį aš lankau "Maironio" lituanistinę mokyklą. Mūsų klasė yra draugiška. Mūsų mokytoja yra gera. Ji mus daug naujo ir įdomaus išmokina.

Man patinka gyventi Amerikoje, bet Lietuva yra mano gimtinė, joje gyventi buvo smagiau.

Paulė Stasiulytė, 8 sk.

piešė Daina Ringutė, 4 sk.

Ką mano šeima veikia per Kalėdų šventes?

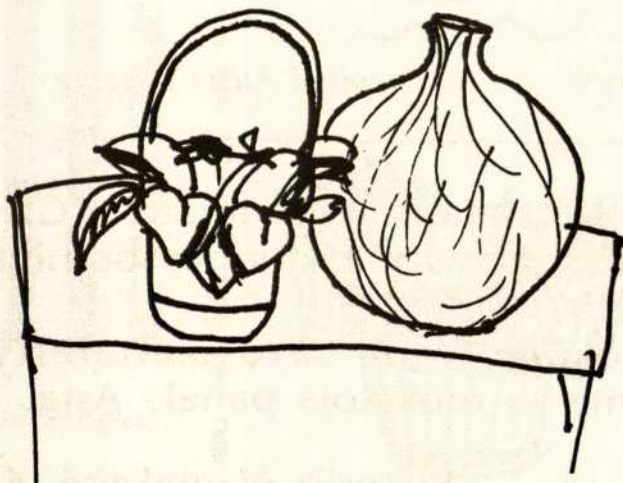
Prieš Kalėdas pas mus atvažiuoja giminės, tiktai ne visi. Mes valgome Kūčių vakarienę ir atidarome kelias dovanas. Mes visi dar daugiau papuošiame eglutę. Visi vaikai bandome anksti užmigti, kad galėtume greičiau pamatyti kitas dovanas. Iš ryto mes einame į salioną ir laukiame, kada mūsų tėveliai atsikels. Mūsų tėvai ilgai miega. (Mums tikriausiai taip tik atrodo, nes mes anksti atsikeliam). Mes nekantriai beldžiamės į jų duris, nes mums negalima atidaryti dovanų be jų.

Tėvams atsikėlus, jie paduoda mums šventųjų statulėles, kurias padarė mūsų mama. Tada mes visi einame parodu ir giedame šventas giesmes. Po to mes atidarome dovanas. Pažaidę su žaislais mes valgome blynus.

Važiuojame į šv. Mišias Lemonte. Aš galėčiau daug daugiau parašyti, bet tada turėčiau rašyti visą dieną.

Rimas Sidrys, 6 sk.

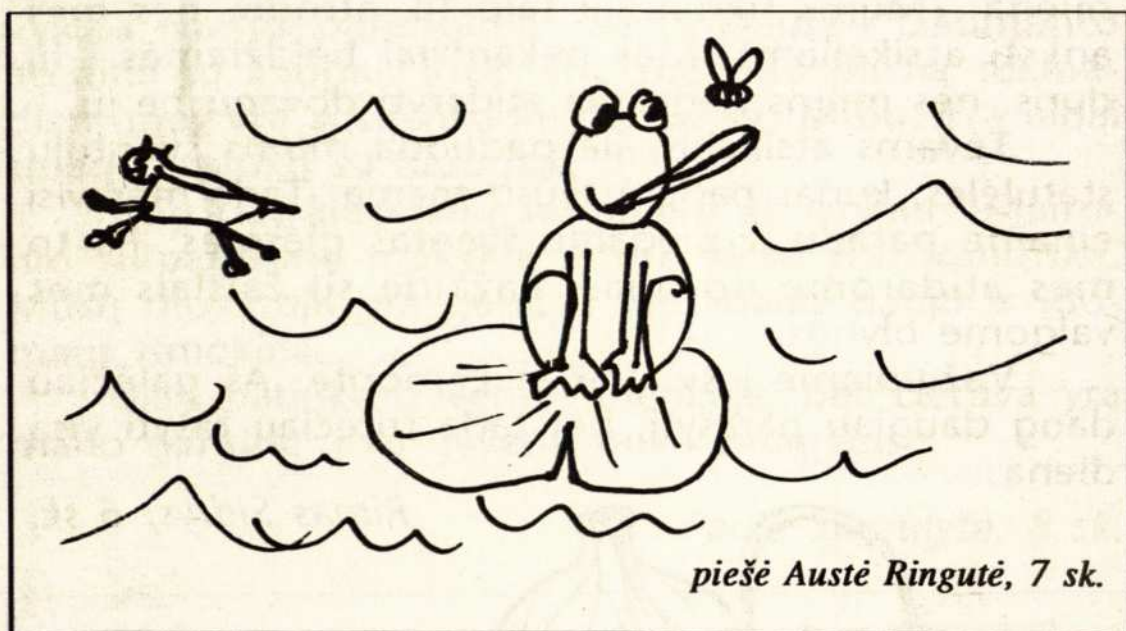

piešė Austė Ringutė, 7 sk.

Ką Mes Darom Šeštame Skyriuje?

Šeštadieniais klasėje mes dirbame įtemptai. Išmokome dvi naujas dainas: "Jei tu būtum žuvytėlė" ir "Bobut mano". Mes mokinomės apie Vilniaus įkūrimą. Kalbėjomės apie Gediminą ir apie jo sapną. Taip pat mes mokinomės apie Lietuvos herbus.

Klasėje mes kalbėjome apie Trakų pilį. Ji yra prie Galvės ežero ir iš visų pusių apsupta vandens, kad priešui būtų sunku į ją įeiti. Mes išmokome Maironio eilėraštį "Trakų pilis".

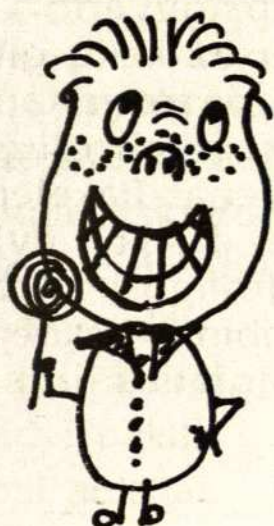

piešė Austė Ringutė, 7 sk.

Mes skaitėme Motiejaus Valančiaus "Guvus Vincelis". Jis buvo labai geras ir protingas berniukas. Jis labai norėjo mokytis.

Mūsų klasės mokiniai veda savo dienoraščius. Visą šitą mes atliekame su mokytoja panele Asta.

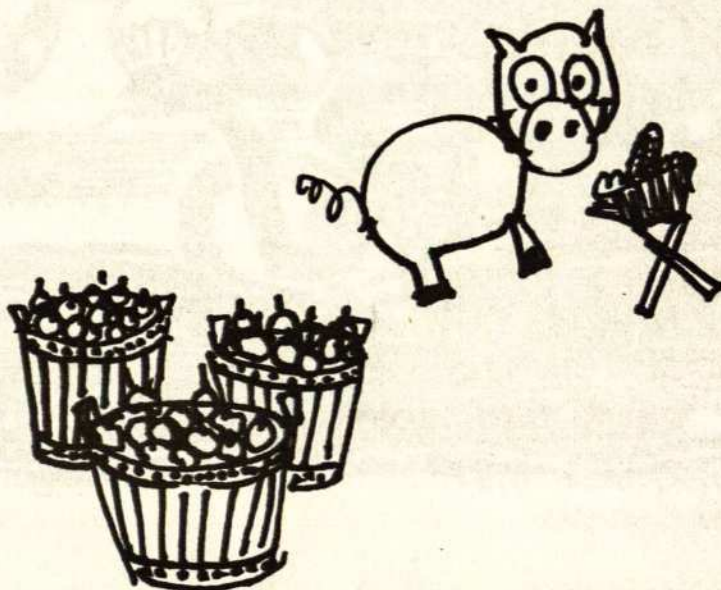
Viktorija Naujokaitė, 6 sk.

**Ką daryčiau, jei būčiau
paliktas vienas
→ namuose????**

Aš pirmiausiai nusi-
rašyčiau svarbiausius tele-
fono numerius. Pasidary-
čiau sau ką nors užvalgyti.
Tada žiūrėčiau televizijos
ir klausyčiaus radijos. Pa-
žaisčiau įvairius žaidimus
ir pasikalbėčiau telefonu.
Lauke pasivažinėčiau dvi-
račiu ir nuvažiuočiau pas
draugus. Mes pažaistume
žaidimus ir krepšinį.

Tomas Kuprys, 6 sk.

*piešė
Austė Ringutė,
7 sk.*

**DEVYNIŲ BROLIŲ
SESUO IR
DEVYNGALVIS**

Lietuvių Liaudies Pasaka

*Ričardas Kočius,
Maironio Mokykla
6 Skyrius*

Pasaka prasideda šitaip: gyveno devyni broliai ir sesuo. Ji iškėjo ir apsigyveno su savo vyru už kelių girių. Panoro sesuo aplankyti savo brolius. Išėjo ji viena. Pakeleję ją puolė devyngalvis slibinas. Ji įlipo į ąžuolą, bet slibinas pradėjo tą ąžuolą graužti.

Ričardas sukūrė
pabaigą šiai pasakai.
Jis šitaip ją seka to-
liau:

Devynbrolė
nežinojo ką daryti!
Staiga atskrido
gegutė. Ji liepė
devynbrolei
ją apsikabinti. Jos
abidvi pakilo
labai aukštai.
Devyngalvis negalėjo
jų pasiekti. O jos dar
aukščiau pakilo ir
nuskrido. Gegutė
nusileido prie jau-
niausiojo brolio
namų. Brolis labai
apsidžiaugė sulaukęs
sesutės. Tada
susirinko kiti broliai
ir visi ilgai vaišinosi.
O gegutė buvo
laiminga, kad išgel-
bėjo iš slibino
devynbrolę.

Mano nuotyčiai bevažiuojant į mokyklą

Į mokyklą
važiuoju su
Juliana
ir mes visados
žiūrime
pro langą.
Mokykla yra toli
ir mes važiuojame
pro miškus.
Miškai yra tankūs
ir gražūs.
Staiga krūmai
sujudėjo!
Iš krūmų išlindo

vilkas.

Pirmą kartą
mes pamatėme
tikrą vilką.
Mes labai
apsidžiaugėme.
Norėjome pamatyti
daugiau vilkų,
bet nepamatėme.
Tėtė nesuspėjo
pamatyti.

*Audra Adomėnaitė,
6 sk.*

SENELIS IR MOKSLAS

Vienas senelis, jau eidamas aštuntą dešimtmetį, kartą sau vienas paaimanavo: "Turtingi ir laimingi daugiausiai yra mokytį žmonės. Štai aš negavau mokslo — ir esu neturtingas, toks nelaimingas. Kai buvau mažas, tėvai nesusprato ką reiškia mokslas ir neleido mokytis. Kai užaugau laiko neturėjau. Dabar, kai sūnūs man padeda gyventi, atrodo, galėčiau pasimokyti, laiko turiu. Sakoma,

kad mokytis niekada nėra vėlu.

Ir senelis nutarė eiti į mokyklą.

Mokytojas pasodino senelį į galinį suolą. Nors vaikais juokėsi, bet senelis mokykloje išbuvo visą dieną.

Grįždamas namo iš mokyklos, senelis rado ant kelio maišelį su pinigais.

Apsidžiaugė ir nusistebėjo: "Tai kokia mokslo galybė — tik vieną dieną

pasimokiau, ir štai kaip man pasisekė. Kaip laimė pas mane atėjo!” Parsinešė pinigų namo, suskaičiavo ir pamatė, kad buvo daug.

Trečią dieną senelis, grįždamas iš mokyklos sutiko vaikščiojantį didelį poną. Jis buvo aną dieną pametęs pinigų tame kelyje ir dabar vaikščiojo klausinėdamas žmonių, kad gal kas juos rado? Paklausė ir senelio:

— Ar kartais, seneli, neradai pinigų čia bevaikščiodamas?

— Radau, pone, — prisipažino senelis. — Visą maišelį radau.

— O kada radai? — paklausė ponas.

— Na, kai pirmą dienąėjau į mokyklą, — atsakė senelis.

Ponas tik pažiūrėjo į senelį ir nuėjo sau.

Mokytoja dalina vakar rašytus rašinėlius apie šunis. Atiduodama Linai, klausia:

— Kodėl taip mažai parašei? Žiūrėk, Rasa parašė net keturis puslapius!

— Jos šuo keturis kartus didesnis už manąjį, — pasiteisina Lina.

Petriukas autobuse visą laiką čiaudo.

— Gal turi nosinę, berniuk?

— Turiu, bet mama liepė niekam neskolinti...

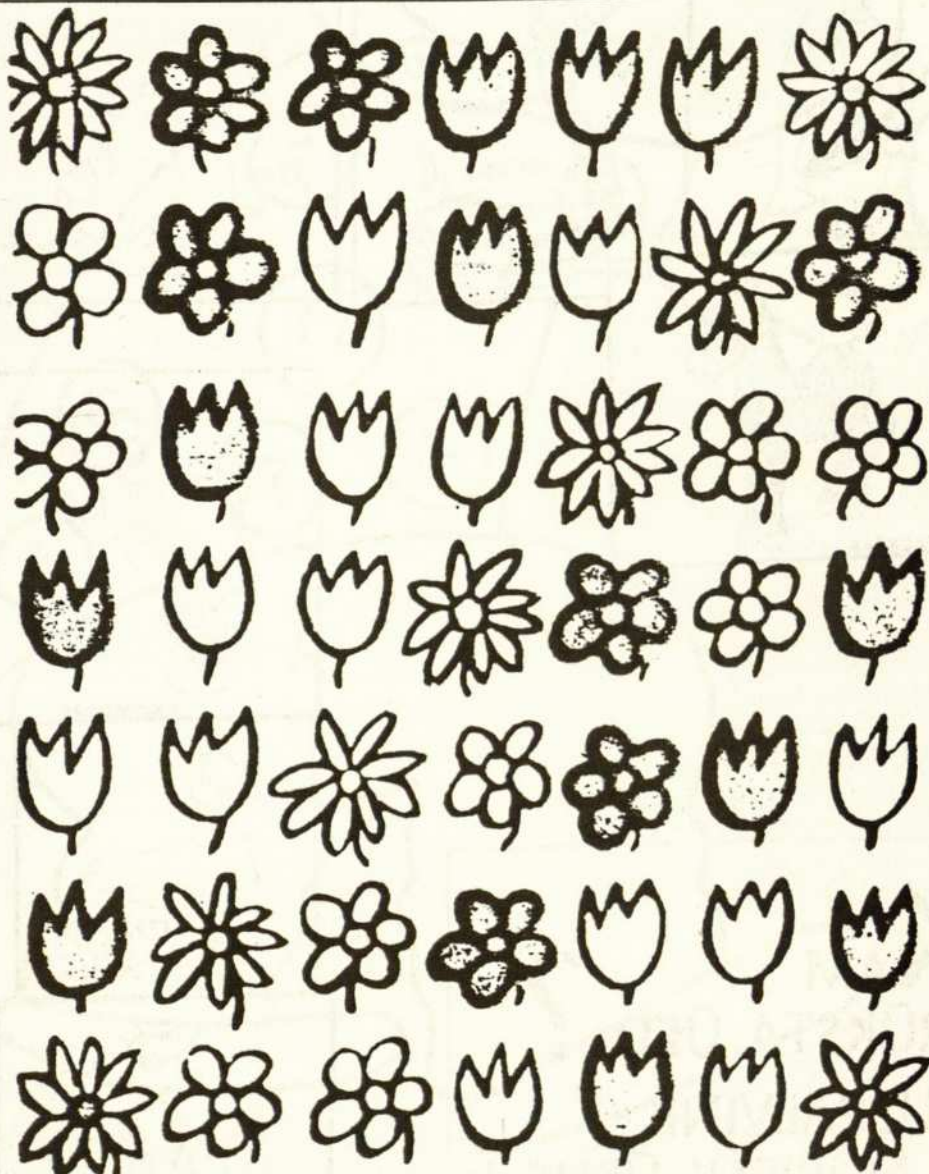

Mama įeina į kambarį ir mato: Petriukas, kurį ji paliko sergantį ir gulintį, šokinėja dabar lovoje.

— Ką darai, Petriuk?

— Išgėriau vaistus. Juos reikia prieš vartojimą suplakti, o aš pamiršau...

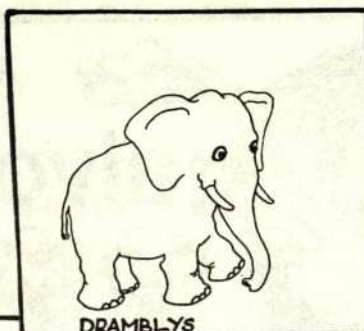

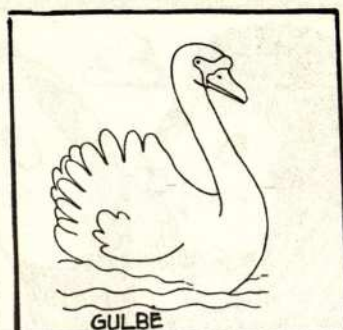
Viena gėlytė geltona, dvi mėlynos, trys raudonos.
Likusias nuspalvink tokia pat tvarka. Tik nesuklysk.

EŽYSDYGLIAKIALĖ

DRAMBLYS

GULBĖ

PINGVINAS

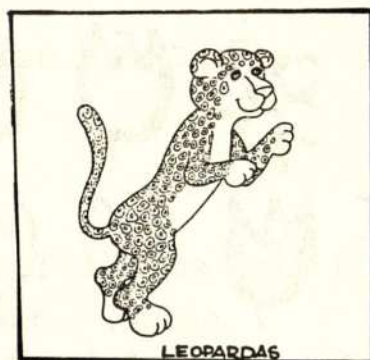
GYVATĖ

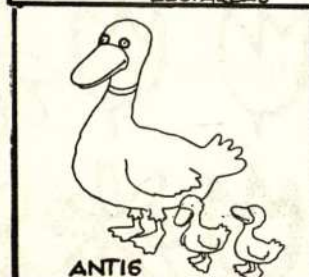
RAGANOSIS

ZEBRAS

LEOPARDAS

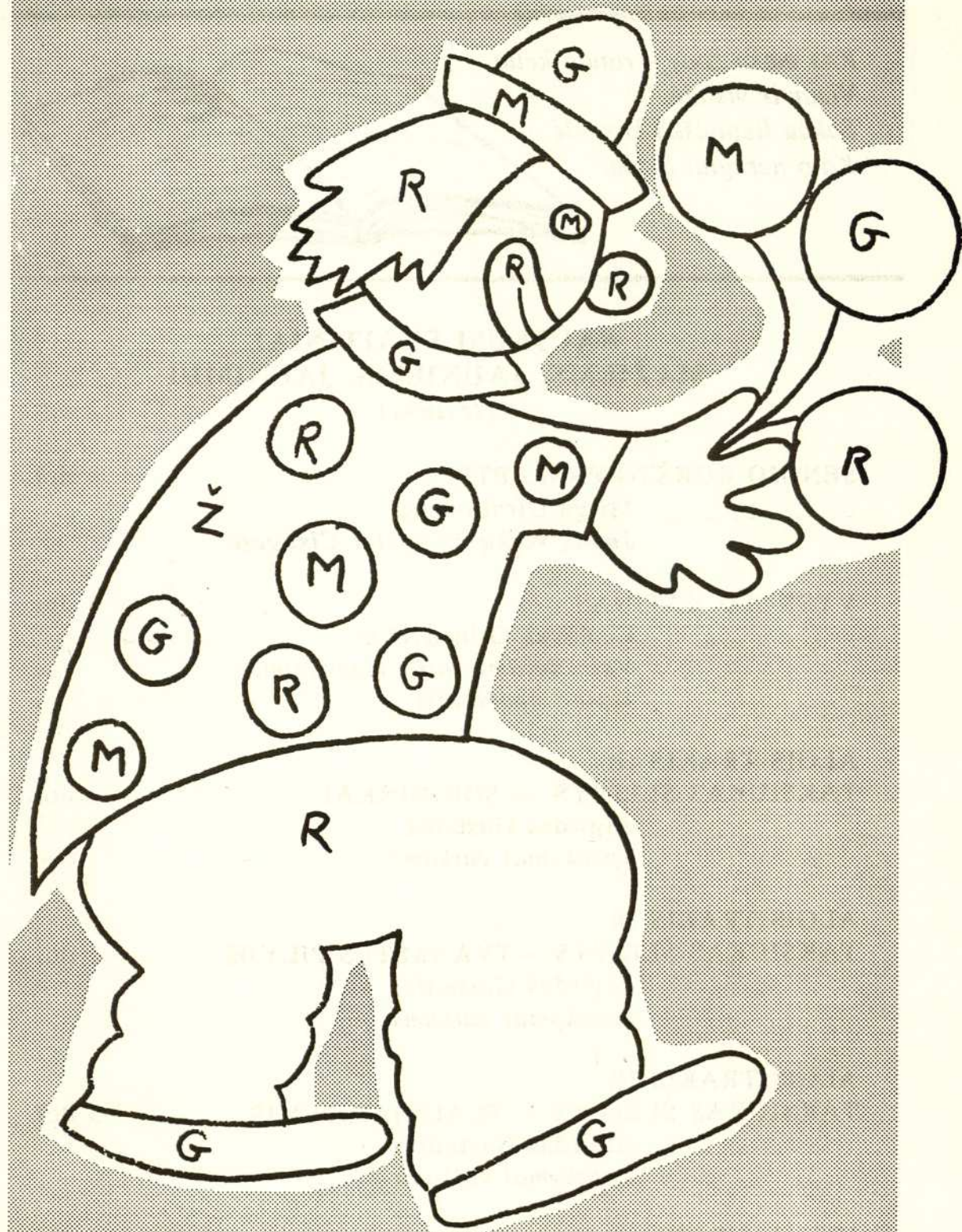
ANTIS

KENGŪRA

KAM
TRŪKSTA ŪSŲ ?
NUSPALVINK
IR NUPIEŠK ŪSUS !

NUSPALVOK TAIP, KAIP NURODYTA

M = mėlyna : G = geltona : Ž = žalia : R = raudona

Kas moka žodį – randa kelią
Visur ir visada.
Sakau lietuviška knygelė –
Kaip neregiiui lazda.

**NAUJAUSI SKAITINIAI
MAŽIEMS, JAUNIEMS, JAUNIMUI**
(tesinys)

SENOJO BOKŠTO PASLAPTIS
Mirga Girniuvienė
<i>Jaunų vaikų nuotyčiai Čikagoje</i>	4 dol.
VYSKUPO KATINAS
Česlovas Grincevičius
<i>Vaizduojami vaiko išgyvenimai
katino nuotykiams</i>	3 dol.
ALGIS TRAKIS IR
TAKSIUKAS ŠLEIVYS — SODININKAI
Algirdas Gustaitis
<i>apsakymai vaikams</i>	4 dol.
ALGIS TRAKIS IR
TAKSIUKAS ŠLEIVYS — TVANKSTĖS PILYJE
Algirdas Gustaitis
<i>apsakymai vaikams</i>	2 dol.
ALGIS TRAKIS IR
TAKSIUKAS ŠLEIVYS — PLAUKIA UPĖMIS
Algirdas Gustaitis
<i>apsakymai vaikams</i>	5 dol.
VIENA ŠIRDIS
Anatolijus Kairys
<i>premijuotas romanas jaunimui</i>	8 dol.

Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260